

تأثیر تماشای شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان بر مدیریت بدن زنان و دختران

غلامرضا تاجبخش *


محمد دانشفر


چکیده

پژوهش حاضر به منظور بررسی تأثیر تماشای شبکه‌های ماهواره‌ای بر مدیریت بدن زنان و دختران شهر شیراز انجام شده است. روش پژوهش پیمایشی و ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه پژوهشگر ساخته می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان و دختران ۱۸ تا ۴۵ ساله شهر شیراز می‌باشد. حجم نمونه برآمده از فرمول تعیین حجم نمونه کوکران، برابر با ۴۰۰ نفر و شیوه نمونه‌گیری، خوش‌های چندمرحله‌ای تصادفی است. به منظور تعزیز و تحلیل داده‌ها از ضربی همبستگی پرسون و رگرسیون چندمتغیره استفاده شده است. یافته‌ها نشان داد که میانگین سنی پاسخ‌دهندگان ۲۹/۳ سال می‌باشد. ۵۲ درصد از پاسخ‌دهندگان، مجرد و ۴۸ درصد متاهل‌اند، ۷۵ درصد، بومی و ۲۵ درصد غیربومی‌اند، بین مدت‌زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و رضایت از بدن زنان و دختران رابطه معنادار وجود دارد. بین مدت‌زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و مدیریت بدن زنان و دختران رابطه معنادار وجود دارد. رضایت از بدن زنان و دختران با توجه به نوع برنامه‌های ماهواره‌ای مورد مشاهده، متفاوت است. مدیریت بدن زنان و دختران با توجه به نوع برنامه‌های ماهواره‌ای مورد مشاهده، متفاوت است. بین رضایت از بدن و مدیریت بدن زنان و دختران رابطه معنادار وجود دارد. نتایج رگرسیون چندمتغیری نشان داد که متغیرهای تأثیرگذار بر مدیریت بدن، به ترتیب تأثیرگذاری عبارت‌اند از: ۱- تماشای برنامه‌های تبلیغاتی و بازرگانی، ۲- تماشای برنامه‌های اقتصادی، ۳- تماشای سریال در شبکه‌های جم، فارسی ۱، پیام سی و...، ۴- تماشای برنامه‌های ورزشی، ۵- تماشای برنامه‌های خبری که در کل ۳۳/۸ درصد از واریانس مدیریت بدن را تبیین می‌کنند.

کلیدواژه‌ها: مدیریت بدن، شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان، رضایت از بدن، نظریه کاشت، آنتونی گیدنز، زنان.

مقدمه

مطالعات نشان می‌دهد که انسان از زمان‌های گذشته تا به امروز، بدن خود را با در نظر گرفتن ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی و شیوه‌های گوناگون، شکل داده و در پی تغییر آن بوده است. اشکال لباس پوشیدن، نحوه آرایش مو صورت و به‌طور کلی شکل دادن‌های نمادین امری نسبتاً رایج در جوامع انسانی، بوده و هست (لوبرتون، ۱۳۹۲: ۸۸). مدیریت بدن، همواره در معرض تغییرات ناشی از تبلیغات و اشاعه رسانه‌ها قرار دارد. گیدنر بدن را نظامی متحرک و مجموعه‌ای از کنش‌ها و اکنش‌ها می‌داند و درگیر شدن عملی با کنش‌های متقابل زندگی روزمره، رکنی مهم در حفظ و تحکیم مفهوم هویت شخصی محسوب می‌شود. به باور وی، برخی از وجوده بدن که با «خود»^۱ و «هویت شخصی»^۲ ارتباط دارد، از تمایزهایی برخوردارند. نمای ظاهری بدن شامل همه ویژگی‌های نمایان بدن از جمله پوشش، نوع لباس و آرایش هم برای خود فرد و هم برای دیگران قابل رؤیت است و معمولاً به عنوان نشانه‌هایی برای تفسیر کنش به کاررفته می‌شود. ظاهر افراد بیش از آنکه نشانگر هویت شخصی آن‌ها باشد، بیانگر هویت اجتماعی آن‌ها است (گیدنر، ۱۴۴: ۱۳۹۲).

مدیریت بدن^۳، پدیده نوظهوری است که در دو دهه اخیر توجه اندیشمندان را از حوزه‌های گوناگون به خود جلب کرده است (Anderson, 2004؛ قادرزاده و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۲۶). مباحث این دسته از اندیشمندان بیانگر آن است که مسئله مدیریت بدن بیشتر موضوعی اجتماعی و فرهنگی است که با گسترش مجاری نوین ارتباطی و اطلاعاتی، به مثابه وجه سخت‌افزاری جهانی‌شدن فرهنگی، شدت و گسترش قابل توجهی پیدا کرده است. افزایش ارتباطات جهانی و دسترسی به مجاری نوین ارتباطی و اطلاعاتی، موجب تغییرات فرهنگی وسیعی در گروه‌ها و اقوام مختلف جوامع به‌ویژه در میان زنان شده است. با قرار گرفتن زنان در معرض اندیشه‌ها و گرایش‌های مختلف، رشد حضور آنان در عرصه‌های گوناگون اجتماعی-اقتصادی و به‌ویژه در مراکز علمی، آن‌ها بیشتر تحت تأثیر این فرایند قرار گرفته‌اند. این فرایند همچون فرایندهای دیگر، رابطه‌ای دیالکتیکی با زنان

1. ego

2. Personal identity

3. body management

جوان دارد و آن‌ها به شیوه‌های گوناگون در برابر آن واکنش نشان می‌دهند. یکی از تأثیرهای فن‌آوری‌های نوین ارتباطی بر آنان، دگرگونی در فرایند تولید و بازتولید تعریف و تصور زنان از خود و بدن زنانه دارد. امروزه بررسی هویت اجتماعی زنان بی‌توجه به توسعه فن‌آوری‌های نوین ارتباطی و اطلاعاتی، ناقص و کمارزش خواهد بود. مطالعات پیمایشی در خصوص «جوانان، رسانه‌ها و جهانی شدن» نیز مؤید این مسئله است که رسانه‌های ارتباطی جدید در مصرف فرهنگی و فراغتی جوانان به‌ویژه زنان جوان بالاترین سهم را به خود اختصاص داده و به‌مثابه مهم‌ترین منبع هویت بخشی هستند. بنابراین، جوانان در زمرة بزرگ‌ترین طیف مخاطبان و فالان در فضای مجازی و اینترنت به عنوان جزء لاینفک و اصلی آن بشمار می‌آیند (Deane, 2000؛ قادرزاده و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۲۶).

رسانه‌ها در شکل‌دهی به زیست جهان ایرانی و حوزه مصرف در عصر جدید از اهمیت قابل ملاحظه‌ای برخوردارند، رسانه‌ها نه تنها منبع اصلی اطلاعات بوده‌اند بلکه در شکل دادن به پندارهای افراد درباره جهان پیرامونی‌شان نقش مهمی ایفا کرده‌اند. درین رسانه‌ها، تلویزیون، عامه‌پسندترین جلوه فرهنگ در قرن بیست و یکم است. می‌توان گفت در سرتاسر جهان، مردم برای گذران اوقات فراغت بیش از هر کاری تلویزیون تماشا می‌کند (Storey, 2006؛ قادرزاده و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۲۷). شبکه‌های تلویزیونی به عنوان دستگاهی ایدئولوژیک به‌واسطه طبیعی نشان دادن برخی کنش‌ها و نگرش‌ها می‌کوشند گفتمان مصرف گرایی^۱ را سیطره بخشنده و این گفتمان را به‌مثابه عرف عام به مخاطبان خود معرفی کنند. همان‌گونه که جان فیسک در «فرهنگ تلویزیون»^۲ می‌نویسد: «تلویزیون برنامه‌هایی آکنده از معانی نهفته پخش می‌کند و می‌کوشد با مهار این معانی، آن‌ها را به معنایی یگانه‌تر و مرجح‌تر تبدیل کند، معنایی که کار کرد جهان‌بینی غالب را داشته باشد» (Fisk, 2001: ۱۳۹۱؛ قادرزاده و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۲۷).

در ایران چند دهه اخیر، با گسترش مصرف فن‌آوری‌های ارتباطی، تناسب‌اندام به عنوان معیار زیبایی‌اندام، مورد توجه دختران و زنان قرار گرفته است و اقدام برای رعایت

1. Consumerism
2. Tv Culture

رژیم غذایی لاغری جهت دستیابی به تناسب اندام به دغدغه برخی از دختران و زنان ایرانی تبدیل شده است؛ اما این رژیم‌های غذایی برای سلامت روانی و جسمانی زنان، پیامدهای سوئی دارد. هنگامی که لاغری به عنوان شرایط مطلوب بدنی در رسانه‌ها تبلیغ می‌شود، دختران و پسران جوان در طلب رسیدن به وزن ایده‌آل، خود را در معرض رژیم‌های سخت غذایی قرار می‌دهند و درواقع خود را در حساس‌ترین شرایط رشد بدنی از شرایط تغذیه سالم و متعادل محروم می‌سازند حال به‌نظر می‌رسد که کم کم لاغری، پیش‌نیاز بدن زیبا به‌شمار می‌رود و بدن لاغر بر بدن فربه و چاق رجحان می‌یابد (احمدنیا، ۱۳۸۵: ۲۵). همچنین می‌توان گفت که مسئله مدیریت بدن برای دختران به‌قدری مهم است که آنان ممکن است نسبت به چاق شدن خود حالت وسوسی پیدا کنند، ادامه این وسوسات احتمال بروز نوعی بیماری به نام بهداشت‌های عصبی را تشید می‌کند که همراه با تحمل محدودیت‌های شدید در رژیم غذایی، کاهش شدید و ترس از افزایش وزن و فربه‌ی است، همچنین می‌توان به ابتلای مکرر به پرخوری و مصرف فوق العاده زیاد مواد غذایی که باز عمدتاً در دخترانی اتفاق می‌افتد که نسبت به وزن خود حساس هستند، اشاره کرد (لطف‌آبادی، ۱۳۷۸: ۱۷۱). در این پژوهش سعی شده است تا علاوه بر اندازه‌گیری میزان رضایت از بدن و مدیریت بدن زنان و دختران شهر شیراز، بررسی عوامل مرتبط با مسئله با تأکید بر تماسای شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان، در دستور کار قرار گیرد.

پژوهش‌های پیشین

خواجه‌نوری و پرنیان (۱۳۹۳)، در پژوهشی با عنوان «مطالعه ارتباط بین جهانی شدن فرهنگی و مدیریت بدن؛ مطالعه موردی: زنان شهر کرمانشاه»، در بین ۶۰۰ نفر از زنان و دختران شهر کرمانشاه که به روش تصادفی سهمیه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شده بودند، به این نتیجه رسیدند که: بین متغیرهای بازاندیشی، سبک زندگی مدرن، استفاده از فناوری‌های نوین اطلاعاتی و ارتباطاتی، سبک زندگی دوستانه، آگاهی از جهانی شدن و نگرش نقش جنسیتی با متغیر مدیریت بدن، ارتباط معنادار و مثبتی وجود دارد. همچنین، بر اساس نتایج رگرسیون چندمتغیره، متغیرهای استفاده از فناوری‌های نوین اطلاعاتی و ارتباطاتی، سبک

زندگی مدرن، سبک زندگی دوستانه و بازاندیشی، درمجموع توانستند ۵۲/۲ درصد از تغییرات مدیریت بدن را تبیین کنند.

مهدیزاده و رضایی (۱۳۹۳)، در پژوهشی با عنوان «نقش متغیرهای میانجی در تأثیرگذاری تلویزیون‌های ماهواره‌ای بر مدیریت بدن دختران و زنان جوان»، در بین یک نمونه ۴۱۰ نفری از زنان و دختران جوان ۱۸ تا ۲۹ ساله شهر تهران که با استفاده از شیوه نمونه‌گیری خوش‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شده بودند، به این نتیجه رسیدند که: بین متغیرهای میزان تماشا، نوع برنامه‌های مورد مشاهده و نگرش به چهره و ظاهر زنان در ماهواره با مدیریت بدن، رابطه معنادار و مستقیم وجود دارد. همچنین یافته‌ها نشان داد که میان نگرش دوستان هم با رضایت و با مدیریت بدن رابطه دارد. عزت نفس^۱ نیز با رضایت از بدن رابطه دارد.

قادرزاده و همکاران (۱۳۹۱)، در پژوهشی با عنوان «تأثیر مصرف رسانه‌های جمعی بر مدیریت بدن زنان»، در میان ۴۸۰ نفر از زنان ۱۷ تا ۴۰ ساله شهر بانه که با شیوه نمونه‌گیری تصادفی چندمرحله‌ای انتخاب شده بودند، به این نتیجه رسیدند که: بین مصرف رسانه‌های داخلی و خارجی به ترتیب همبستگی منفی و مثبتی با مدیریت بدن وجود دارد. تلویزیون (درمیان رسانه‌های داخلی) و ماهواره (درمیان رسانه‌های خارجی) قوی‌ترین رابطه را با مدیریت بدن دارند. همچنین، نوع همبستگی رسانه‌های داخلی و خارجی با ابعاد و مؤلفه‌های مدیریت بدن تا حدودی متفاوت است. درمیان متغیرهای جمعیتی، پایگاه اجتماعی-اقتصادی و سن به ترتیب همبستگی مثبت و منفی با مدیریت بدن دارد.

رضایی و همکاران (۱۳۸۹)، در پژوهشی با عنوان «مدیریت بدن و ارتباط آن با عوامل اجتماعی در بین دختران دانشگاه مازندران»، در بین ۴۰۰ نفر از دختران دانشجوی دانشگاه مازندران که به روش نمونه‌گیری خوش‌ای چندمرحله‌ای با استفاده از فرمول کوکران انتخاب شده بودند، با استفاده از ابزار پرسشنامه و به روش پیمایش و با استفاده از دیدگاه‌های نظری فمینیسم سوسیال، نظریه فوکو، گیدنز و گافمن به این نتیجه رسیدند که:

1. self esteem

عوامل مستقیم مؤثر در مدیریت بدن عبارت‌اند از: مصرف گرایی، فشار اجتماعی، مصرف رسانه‌ای.

لو (۲۰۰۸) در پژوهشی با عنوان «تلاش برای بدن مدرن: مصرف مواد آرایشی زنان چینی» به دنبال کشف معانی و ایدئولوژی‌هایی بود که به‌وسیله آن زنان چینی تصمیم به عمل جراحی زیبایی می‌گرفتند. یافته‌های این پژوهش بر اهمیت ارتباط بین مصرف، اشکال هویت و جهانی‌شدن تأکید دارد و نشان می‌دهد که همه این‌ها به بازساخت هویت زنان مدرن چینی کمک می‌کند (Luo, 2008؛ قادرزاده و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۳۵).

گروه تحقیقاتی داو (۲۰۰۴)، در پژوهشی با عنوان «زیبایی نقادانه»، در بین ۳۲۰۰ زن ۱۸ تا ۶۴ ساله از ۱۰ کشور جهان که به صورت پیماش تلفنی انتخاب شده بودند، به این نتیجه رسیدند که: ۴۴ درصد از زنان بر این باور هستند که زیبایی مقوله‌ای فراتر از ویژگی‌های جسمانی است (Toni, 2004: 19؛ شکریگی و امیری، ۱۳۹۰: ۸۸ و ۸۹). یافته‌های همین تحقیق نشان می‌دهد که زنان، مفهوم زیبایی را به عنوان ویژگی‌های جسمانی ذاتی، امری کهنه و منسخ دانسته و در عوض موقعیت‌ها و تجربیات را به عنوان عامل توانمندساز در احساس زیبایی در نظر گرفته‌اند (Ibid, 1988: 9؛ شکریگی و امیری، ۱۳۹۰: ۸۸).

کازامانو تامسون (۱۹۹۷)، در پژوهشی با عنوان «تصور از بدن و شکل بدن در مجلات» به رابطه روزنامه‌ها و مجلات دوره‌ای با تصور از بدن می‌پردازند، نتایج این بررسی نشان می‌دهد که بین مواجهه ساده با تصاویر این رسانه‌ها و تصور بدن همبستگی معناداری وجود ندارد، اما بین آگاهی از فشارهای جامعه نسبت به ظاهر و درونی کردن این پیام‌ها رابطه معنی‌داری وجود دارد (Cusumano & Thompson, 1997؛ قادرزاده و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۳۴ و ۱۳۵).

هینبرگ (۱۹۹۶)، در پژوهشی با عنوان «ثوری‌های اختلال در تصور از بدن» به این نتیجه رسیده است که رسانه‌ها با تأکیدی که بر تصور ایده‌آل می‌گذارند، مسئول گسترش

ایده‌های زیبایی و لاغری در بین افراد و همچنین عدم رضایت فرد از تصور از بدن خود و نگرش‌ها نسبت به تغذیه در او هستند (Heinberg, 1996؛ همان: ۱۳۵).

مبانی نظری

تصاویر رسانه‌های دیداری- شنیداری؛ تلویزیون، ماهواره، اینترنت و تلفن همراه، فراهم کننده یک نوع جهان‌بینی هستند. این رسانه‌ها پذیرش نظم‌ها و ترتیبات اجتماعی خاصی را در جامعه ارتقاء می‌بخشند و مردم را مجدداً مطمئن می‌سازند که امور و چیزها در همان راهی که باید باشند، هستند. به زبان روان‌شناسی اجتماعی^۱ تصاویر رسانه‌ها در طرح‌واره^۲ شناختی و اکتشافی درمی‌آمیزد و در طول فرایند شکل‌گیری هویت، ارزیابی خود، نسبت دادن‌ها و مقایسه اجتماعی به یاد آورده می‌شوند (Coltrane and Miseno, 2000؛ قادرزاده و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۳۲). پیام‌های لاغری از راه رسانه‌های جمعی در جامعه پراکنده می‌شوند و از آنجاکه جوانان بیشتر تحت تأثیر رسانه‌ها و پیام‌های آن‌ها قرار می‌گیرند، این پیام‌ها ممکن است بر آن‌ها تأثیر بگذارند (Friedman, 1997؛ قادرزاده و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۳۲).

نظریه گربنر بر قوی بودن تأثیر تلویزیون بر مخاطبان تأکید دارد. گربنر این گونه بیان می‌دارد که هر چه مردم بیشتر تلویزیون نگاه کنند، بیشتر باور می‌کنند که آنچه تلویزیون از جامعه و زندگی شان می‌دهد، درست واقعی است، حتی اگر به شدت تحریف شده باشد (مهرداد، ۱۳۸۰: ۱۶۲). گربنر در این نظریه به دو مفهوم «جريان اصلی»^۳ و «تسدید»^۴ اشاره می‌کند که تماشای زیاد تلویزیون، نتایج متفاوتی برای گروه‌های اجتماعی مختلف دارد. جريان اصلی، اشاره‌ای به تأثیرات تلویزیون در تثبیت و یکسان‌سازی دیدگاه‌ها در داخل جامعه است به این معنا که تغییر و تفسیر تلویزیونی شده زندگی به عنوان جريان اصلی رایج می‌شود که تماشای بیش از حد تلویزیون، منجر به تقارن دیدگاه‌ها در جامعه می‌شود (سورین و تانکارد، ۱۳۸۱: ۳۹۱). «جريان اصلی‌سازی»، فرایندی است که نمادهای

1. social Psychology

2. Schema

3. mainstream

4. resonance

تلوزیونی، سایر منابع اطلاعاتی و ایده‌ها درباره جهان را به انحصار و تحت نفوذ خود درمی‌آورد. البته جریان اصلی به معنا و مفهوم سیاسی نیست، بلکه یک واقعیت مسلط فرهنگی است که بیشتر با واقعیات تلویزیونی شده هماهنگ است تا واقعیات عینی. «تشدید» نیز زمانی روی می‌دهد که اثر کاشت بر روی گروه خاصی از جمعیت بیشتر شود و در عین حال مخاطبان، برنامه‌های تلویزیونی را با واقعیات روزمره زندگی شان سازگار و منطبق می‌بینند (Baran& Davis, 2000: 316).

به‌زعم فوکو قدرت قدیمی مرگ که نماد قدرت حاکم بود جای خود را کاملاً به اداره‌ی بدن‌ها و مدیریت حسابگرانه‌ی زندگی داد و درنتیجه تکنیک‌های گوناگون و پرشماری برای به انتقاد درآوردن بدن‌ها و کنترل جمعیت‌ها به گونه‌ای سراسام آور افزایش یافت. به عقیده‌ی فوکو، سرمایه‌داری که صرفاً با بدن‌های کنترل شده در دستگاه تولید و با سازگار کردن پدیده‌های جمعیتی با فرآیندهای اقتصادی امکان‌پذیر شد، رفتارهای بیشتر به افزایش توجه بر بدن‌ها و جمعیت‌ها معطوف گردید (اسمارت، ۱۳۸۶: ۶۵). فوکو از سویی عامل توجه بر بدن را سکسوالیته می‌داند، به‌طوری که سکسوالیته نشان یا نماد نیست، بلکه ابژه و هدف است که از یک سو با به اضباط درآوردن بدن مربوط است و از سوی دیگر با تمام انرژی‌های فرگیری که تولید می‌کند به ساماندهی جمعیت‌ها مربوط است. سکس بهمنزله‌ی معیار اضباطها و اصل ساماندهی‌ها عمل می‌کند، بر همین اساس در سده‌ی نوزده، سکسوالیته در کوچکترین جزئیات زندگی و در رفتارها و رؤیاها تعقیب شد، سکسوالیته همچنین بدل به درونمایه‌ی عملیات سیاسی و دخالت‌های اقتصادی شد و از این طریق به تولید مثل یا جلوگیری از آن انجامید، سکسوالیته بهمنزله‌ی نیروی جامعه که هم انرژی سیاسی و هم توانمندی زیست‌شناختی آن را آشکار می‌کند، مطرح شد (فوکو، ۱۳۸۳: ۱۶۷).

تورستاین و بلن را به عنوان سنت‌شکن و طراح نظریه‌های انگیزش اجتماعی می‌شناستند (کوزر، ۱۳۸۶: ۳۵۵). وبلن در کتاب نظریه‌ی طبقه تن‌آسا، طبقه‌ای را ترسیم می‌کند که در آن افراد، تن‌آسایی و رفاه خود را به نمایش می‌گذارند و مصرف رانه برای رفع نیاز بلکه

برای کسب اعتبار اجتماعی و جلب توجه انجام می‌دهند (وبلن، ۱۳۸۶: ۷۶). هدف اصلی وبلن این بود که بررسی کند افراد چگونه به منزلت و جایگاه اجتماعی دست می‌یابند. وی در بررسی‌هایش، ثروت را عامل اساسی تمایز بین افراد و رسیدن به جایگاه برتر اجتماعی یافت که باید نمود بیرونی داشته باشد و به عبارتی دیگر بیانگرانه باشد؛ یعنی فرد با آن خودش را به جهان پیرامون خود معرفی نماید و موقعیت اجتماعی خود را ابراز دارد. مثلاً داشتن خدمتکار در منزل، وسیله‌ای برای نشان دادن ثروت است (همان: ۱۰۳ و ۱۰۴). نظریه‌ی وبلن را می‌توان به عبارتی دیگر چنین بیان کرد: برای مردمی که در جوامع نوین زندگی می‌کنند، محرك اصلی در صرف هزینه‌ی بیش از حد نیاز جسمی، تمايل در جهت خودپذیری با شیوه و معیار آراستگی و تجمل متداولی است که بر حسب کمیت و کیفیت کالاهای مصرف شده صورت می‌گیرد. معیار مصرفی که کوشش انسان را جهت می‌دهد، سطح معرف آرمانی‌ای است که دور از دسترس‌هاست یا دست‌یابی به آن تلاش بیشتری را ایجاد می‌کند. انگیزه‌ی اصلی در این زمینه، چشم و هم‌چشمی است. بدین معنی که هر طبقه نسبت به طبقه بالاتر از خود در سلسله‌مراتب اجتماعی، رشك و چشم و هم‌چشمی نشان می‌دهد و این محركی است که فرد را وادر می‌کند تا از آنچه عادت رایج در وضعیت معین است که خود را در آن سطح می‌دانند، فراتر روند. خلاصه این که طبقه‌ی تن‌آسا و برتر است که معین می‌کند جامعه کدام سبک زندگی را به مثالبهی سبک آراستگی و افتخارآمیز خواهد پذیرفت و نیز وظیفه‌ی آن است که با ارائه‌ی راه و روال مطلوب سبک زندگی اجتماعی خوب را در عالی‌ترین و آرمانی‌ترین شکل آن رواج دهد (همان: ۱۳۷-۱۳۹).

در فمینیسم سویال مقصراً اصلی بیگانگی از بدن، نظام مصرفی سرمایه‌داری غربی معرفی می‌شود که ترویج‌دهنده‌ی نارضایتی زنان از بدن خویش و هزینه کرد برای خرید کالاهای خدماتی است که این نقیصه را جبران کنند. البته این شرایط، بالقوه متوجه زنان و مردان است، با این حال به واسطه‌ی فشار بیشتر بر زنان باید آن را عامل جنسیتی دانست. نظام سرمایه‌داری غربی نه تنها به خالی کردن جیب زنان می‌پردازد، بلکه قدرت و

استعدادهای بالقوه‌ی آن‌ها را نیز می‌زداید و آن‌ها را نسبت به خود بیگانه می‌کند (فرستون، ۱۹۹۱؛ ۱۷۰؛ رضایی و همکاران، ۱۳۸۹؛ ۱۴۸). فرستون در کتاب فرهنگ مصرفی و پسامدرنیسم با تشریح تأثیرات مدرنیته‌ی متاخر یا پسامدرنیسم علاقه‌ی عامه‌ی مردم نسبت به کامل جلوه کردن، خلاق و فریبند بودن، کنترل داشتن نسبت به بدن، خلاقیت افراد نسبت به سبک زندگی خویش و مصرف سبک‌های متغیر را از ویژگی‌های این مرحله از تکامل اجتماعی و اقتصادی جوامع می‌داند. (همان: ۱۷۹؛ همان: ۱۴۹). تصاویر ارائه شده در مجلات و دیگر رسانه‌ها تأثیر بسزایی در ترویج فرهنگ مصرفی دارد و اکنش‌های هیجانی شدیدی را از جمله لذت، تمایل و خودشیفتگی در جوانان برانگیخته است؛ اما در همه حال تردید و ترس‌هایی نیز بر جای گذاشته است. برای نمونه بی‌اشتهايی مزمن در نوجوانان را می‌توان با تصاویر تبلیغ شده از بدن‌های نوجوانان بسیار لاغر به عنوان مدل در رسانه‌ها ظاهر می‌شوند، مرتبط دید (همان: ۱۸۵؛ همان: ۱۴۹).

بوردیو علاقه‌ی اصلی خود را تمایل به عبور از دوگرایی‌های ذهن‌گرایی و عین‌گرایی، ساختارگرایی و کنش محوری، سمبولیسم و ماتریالیسم و تجلی‌های اجتماعی خرد و کلان عنوان می‌کند. تلاش وی آن است که در مطالعه‌ی حیات اجتماعی هم به ساختارها و هم به کنش‌های فردی و معانی ذهنی توجه نماید. وی معتقد است که ساختارها، کنش را هدایت و مهار می‌کنند، اما از سوی کنشگران، تولید و بازتولید می‌شوند. بر همین مبنای، جهت‌گیری نظری اش را ساختارگرایی تکوینی می‌نامند. بوردیو معتقد است انسان‌ها به لحاظ ساختاری همواره در فضای اجتماعی قرار دارند که مجموعه‌ای از موقعیت‌های اجتماعی متمایز و هم‌زیست بوده که از یکدیگر مجزا هستند. فضای اجتماعی همه موقعیت‌ها را یک جا و در آن واحد گرد هم می‌آورد و با یک نگاه، قابل مشاهده می‌کند که عاملان، هر گز نمی‌توانند کلیت آن را درک کنند. این فضای گسترده، خود به فضاهای خرد بشماری تقسیم می‌شود که میدان‌های اجتماعی نام دارند (بوردیو، ۱۹۸۶؛ ایراندوست، ۱۳۹۰: ۳۵).

گافمن از سرشناس‌ترین اعضای مکتب کنش متقابل نمادین بر این نکته تأکید می‌کند که بین خود اجتماعی و یا هویت اجتماعی با خود واقعی فاصله وجود دارد. وی برداشت از «خود» را با رهیافت نمایشی تشریح می‌کند. گافمن با رویکرد نمایشی خود نقش‌های اجتماعی و موقعیت‌های اجتماعی را تنها نمایش‌هایی می‌بیند که در زندگی روزمره اجرا می‌شوند. به عقیده‌ی او خود افراد به وسیله‌ی نقش‌هایی که در این موقعیت‌ها اجرا می‌کنند شکل می‌گیرد و معنا می‌یابد. گافمن ضمن استفاده از مفهوم «خود» تا اندازه‌ی زیادی به بدن اشاره دارد. از دید او عاملان بدنی یا جسمی نیز رأی جمع کن‌هایی هستند که با توسل به همه‌ی روش‌های علامت‌دهی اجتماعی، سعی دارند نظر دیگران را به خود جلب کنند. این عاملان بدنی، معرفه‌ای تجسس‌یافته‌ی منش و منزلت‌اند که می‌توانند توسط دیگر کنشگران تفسیر شوند (لوپز و اسکات، ۱۳۸۳: ۱۵۵).

گافمن «خودی» را که باید در کنش‌های متقابل زندگی روزمره در نقش‌های گوناگون خلق شود، بسیار آسیب‌پذیر می‌داند؛ بنابراین برای محافظت از خود و اجراهای آن در زندگی روزمره مفهوم مدیریت تأثیرگذاری را مطرح می‌کند. وی در پرداخت این مفهوم چنین ادعا می‌کند که افراد در هنگام کنش متقابل می‌کوشند جنبه‌ای از خود را نمایش دهند که دیگران پذیرفته باشند؛ اما کنشگران حتی در حین انجام این عمل نیز می‌دانند که تماشاچیان آن‌ها ممکن است در اجرای نقش اختلال ایجاد کنند. به همین دلیل کنشگران نیاز به نظارت بر تماشاچیان را احساس می‌کنند بهویژه مراقبت از عناصری که ممکن است اختلال‌گر باشند. کنشگران امیدوارند خودی را که به ایشان نشان می‌دهند به اندازه‌ای قدرتمند باشد که خودشان می‌خواهند نشان دهند. کنشگران همچنین امیدوارند که نمایشان تماشاچیان آن‌ها را ودار سازد تا داوطلبانه و به دلخواه آنان عمل کنند. گافمن این علاقه‌ی اصلی را به عنوان مدیریت تأثیرگذاری مطرح نمود (گافمن، ۱۳۸۶: ۱۱۹).

چارچوب نظری

در طول چند دهه اخیر، جوامع مختلف، هرچند با میزان‌های مختلف، فرآیند همگرایی تولید، توزیع و مصرف اطلاعات را شاهد بوده‌اند. رسانه‌های گروهی شامل تنوع

گسترده‌ای از رسانه‌ها مانند تلویزیون، روزنامه، رادیو، مجله، اینترنت و غیره است که غالباً افراد آن‌ها را با تفريحات و سرگرمی مرتبط می‌دانند و در زندگی اکثر آن‌ها نسبتاً فرعی و حاشیه‌ای محسوب می‌شود. گیدنر چنین دیدگاهی را ناقص و محدود می‌داند و معتقد است که ارتباطات جمیعی دربرگیرنده‌ی بسیاری از جنبه‌های زندگی و فعالیت اجتماعی است. رسانه‌ها بر تجربه افراد و افکار عمومی تأثیر و نفوذ گسترده‌ای دارند (گیدنر، ۱۳۸۶: ۶۵۳ - ۶۵۲).

تصور از بدن و مدیریت آن‌هم همواره در معرض تغییرات ناشی از تبلیغات و اشعه رسانه‌ها قرار دارد. گیدنر بدن را نظامی متحرک و مجموعه‌ای از کنش‌ها و اکنش‌ها می‌داند و درگیر شدن عملی با کنش‌های مقابله زندگی روزمره، رکنی مهم در حفظ و تحکیم مفهوم هویت شخصی محسوب می‌شود. به باور اوی برخی از وجوده بدن که با «خود» و «هویت شخصی» ارتباط دارد، از تمایزهایی برخوردارند. نمای ظاهری بدن شامل همه ویژگی‌های نمایان بدن از جمله پوشش، نوع لباس و آرایش هم برای خود فرد و هم برای دیگران قابل‌رؤیت است و معمولاً به عنوان شناوهایی برای تفسیر کنش به کارگرفته می‌شود. ظاهر افراد بیش از آنکه نشانگر هویت شخصی آن‌ها باشد، بیانگر هویت اجتماعی آن‌ها است (گیدنر، ۱۳۹۲: ۱۴۴).

گیدنر معتقد است که زنان به طور ویژه‌ای بر اساس ویژگی‌های جسمانی و ظاهری‌شان مورد قضاوت قرار می‌گیرند و احساس شرم‌ساری آن‌ها نسبت به بدن خود رابطه مستقیمی با انتظارات اجتماعی دارد. همچنین زنان در مقایسه با مردان بیشتر در معرض اختلالات تغذیه‌ای قرار می‌گیرند. اوی چند دلیل عمدۀ برای این موضوع بر می‌شمرد: اول اینکه هنجارهای اجتماعی در مورد زنان به میزان بیشتری بر جذابیت جسمانی تأکید دارد. دوم، تصویر مطلوب یک زن، تصویری لاغراندام است تا عضلانی و سوم، هرچند زنان نسبت به گذشته در عرصه اجتماعی فعال‌تر شده‌اند ولی به همان اندازه که بر اساس موقوفیت‌هایشان مورد قضاوت قرار می‌گیرند، بر اساس وضعیت ظاهری و جسمانی شان ارزیابی می‌شوند. (احمدنیا، ۱۳۸۴).

فرضیه‌های پژوهش

- ۱- بین مدت زمان تماسی برنامه‌های ماهواره‌ای و رضایت از بدن زنان و دختران رابطه معنادار وجود دارد.
- ۲- بین مدت زمان تماسی برنامه‌های ماهواره‌ای و مدیریت بدن زنان و دختران رابطه معنادار وجود دارد.
- ۳- رضایت از بدن زنان و دختران با توجه به نوع برنامه‌های ماهواره‌ای مورد مشاهده آنها متفاوت است.
- ۴- مدیریت بدن زنان و دختران با توجه به نوع برنامه‌های ماهواره‌ای مورد مشاهده آنها متفاوت است.
- ۵- بین رضایت از بدن و مدیریت بدن زنان و دختران رابطه معنادار وجود دارد.

روش پژوهش

روش پژوهش حاضر، پیمایشی است، جامعه آماری پژوهش شامل تمامی زنان و دختران ۱۸ تا ۴۵ ساله شهر شیراز در سال ۱۳۹۵ می‌باشد حجم نمونه در سطح ۹۵ درصد اطمینان، ۴۰۰ نفر می‌باشد. روش نمونه‌گیری، خوشای چند مرحله‌ای تصادفی است. به این صورت که از مناطق دهگانه شهر شیراز، چهار منطقه به صورت تصادفی ساده انتخاب کرده و از مناطق انتخابی، نقاطی (محله و خیابان) را انتخاب نموده و در مرحله بعد، تعدادی از فروشگاه‌های لوازم آرایشی و بهداشتی واقع در محدوده نقاط مشخص شده را گزینش نموده و با همکاری فروشنده‌گان، پرسشنامه در اختیار مشتریانی که به صورت تصادفی سیستماتیک انتخاب شده بودند، قرار گرفت. مناطق انتخاب شده به همراه نقاط آنها عبارت‌اند از: الف: منطقه ۱: محدوده فلکه گاز، محدوده پارامونت، محله زرهی، محله معالی آباد. ب: منطقه ۵: محله فرگاز، محدوده چهارراه زندان. ج: منطقه ۸: خیابان تیموری، خیابان کریم خان زند، محدوده سهراه طالقانی. منطقه ۱۰: شهرک گلستان، شهرک گلدشت حافظ.

برای اطمینان یافتن از پایایی^۱ پرسشنامه، در یک مطالعه مقدماتی که ۴۰ نفر از افراد نمونه در آن شرکت داشتند، از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. نتایج گویای آن بود که ضریب آلفای کرونباخ برای طیف رضایت از بدن ۰/۸۵۳ و برای طیف مدیریت بدن ۰/۹۴۱ می‌باشد. همچنین برای اطمینان از اعتبار^۲ ابزار سنجش، از روش اعتبار محتوا^۳، شاخه اعتبار صوری^۴ استفاده شده است. به این صورت که پرسشنامه در اختیار چند تن از اساتید دانشگاه و متخصصین طراحی پرسشنامه قرار گرفت و ایشان، به اتفاق، اعتبار پرسشنامه مورد نظر را تأیید نمودند.

تعریف مفهومی و عملیاتی متغیرها

مدت زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای

به میزان ساعتی که فرد در طول شب‌نیروز به تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای اختصاص می‌دهد، اطلاق می‌گردد. این متغیر بهوسیله^۳ (سه) پرسش باز از میزان ساعتی که فرد پای برنامه‌های ماهواره‌ای می‌نشیند، اندازه‌گیری شده است. با این توضیح که هریک از پرسش‌ها، بازه زمانی مشخصی را اندازه‌گیری می‌کند. این پرسش‌ها عبارت‌اند از: میزان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای در شب‌نیروز گذشته، میزان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای در تعطیلات آخر هفته، میزان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای در یک روز عادی هفته.

نوع برنامه‌های ماهواره‌ای مورد مشاهده

برنامه‌های ماهواره‌ای در انواع مختلفی به مخاطب ارائه می‌شود و هریک از مخاطبین با توجه به ذائقه خود به سمت یک یا چند نوع از این برنامه‌ها گرایش می‌یابد. برای اندازه‌گیری این متغیر و در راستای دستیابی به داده‌های موردنیاز برای آزمون فرضیه مرتبط با متغیر موردنظر، از پاسخ‌دهنده خواسته شده است تا میزان تماشای هریک از برنامه‌ها را بر روی یک طیف درجه‌بندی شده شش قسمتی از هرگز تا بسیار زیاد (هرگز، خیلی کم، کم،

1. Reliability

2. Validity

3. Content Validity

4. face Validity

تاریخی، زیاد، بسیار زیاد)، مشخص نماید. عنوانین برنامه‌های پرسیده شده عبارت اند از: برنامه‌های علمی، برنامه‌های سیاسی، برنامه‌های خبری، برنامه‌های اقتصادی، برنامه‌های مستند، برنامه‌های تبلیغاتی و بازرگانی، برنامه‌های ورزشی، برنامه‌های مدینگ و شوهای مد لباس، سایر برنامه‌های هنری، موسیقی ویدیو کلیپ، سریال‌های شبکه‌های جم، فارسی و ان، پیام سی و...، فیلم‌های سینمایی.

رضایت از بدن^۱

به میزان رضایت فرد از اندام و ظاهر خویش اطلاق می‌شود که نتیجه تصویر ذهنی و نگرشی است که فرد از اعضای ظاهری بدن، اعم از صورت، دست و پا و اندام خویش دارد. این متغیر به با استفاده از ابزار پرسشنامه استاندارد نگرانی از تصویر بدن لیتلتون و همکارانش (۲۰۰۵)، اندازه‌گیری شده است. به این صورت که با گزینش ۹ گویه از طیف موردنظر در یک درجه‌بندی شش قسمتی، از هرگز تا بسیار زیاد (هرگز، خیلی کم، کم، تاریخی، زیاد، بسیار زیاد)، از پاسخ‌دهنده خواسته شده است تا میزان نارضایتی یا رضایت خود از بدن خویش را در هریک از گویه‌ها و موارد مطرح شده، مشخص نماید. رضایت از بدن در این پژوهش به سه سطح: بسیار راضی، کم‌بیش راضی و ناراضی، طبقه‌بندی شده است.

مدیریت بدن

فردستون بر این باور است که مدیریت بدن به فهرست بلندی از اعمالی نظیر تاتو، پیرسینگ، بریدن بخشی از بدن تا ژیناستیک، بدن‌سازی، رژیم گرفتن و ... اطلاق می‌شود. به باور وی، آنجه موجب مدیریت بدن می‌شود، احساس کنترل بر بدن و ساختن ژستی برخلاف بدن طبیعی و عادات هر روزه‌ای است که بر زندگی چیره است، فرد با مدیریت بدن علیه زندگی روزمره موضع می‌گیرد، مثلاً کلسه بر این باور است که «من خودم را انتخاب کرده‌ام، من بخشی از فرهنگ به شمار می‌روم اما باوری به آن ندارم»،

1. Body satisfaction

مدیریت بر بدن، روش مقابله با آن است» (Featherstone, 1999)؛ خواجه‌نوری و همکاران، ۱۳۹۰: ۳۴ و ۳۵). مدیریت بدن به معنای نظارت و دست‌کاری مستمر ویژگی‌های ظاهری و مرئی بدن است. این مفهوم به کمک معرفه‌های کنترل وزن (از طریق ورزش، رژیم غذایی و دارو)، دست‌کاری پزشکی (جراحی بینی و پلاستیک)، میزان اهمیت دادن به مراقبت‌های بهداشتی و آرایشی (استحمام روزانه، آرایش مو، آرایش یا اصلاح صورت، استفاده از عطر و ادکلن و دئودرات زیربغل، آرایش ناخن و لنز رنگی)، به یک شاخص تجمعی تبدیل شده است (آزاد ارمکی و چاووشیان، ۱۳۸۱: ۶۴).

این متغیر با استفاده از سه پرسشنامه جداگانه، اندازه‌گیری شده است: الف: پرسشنامه ۱۵ گویه‌ای درجه‌بندی شده شش قسمتی، از هرگز تا بسیار زیاد (هرگز، خیلی کم، کم، تا حدودی، زیاد، بسیار زیاد)، درخصوص میزان استفاده از لوازم آرایشی، بهداشتی و زیستی، ب: پرسشنامه ۵ گویه‌ای درجه‌بندی شده شش قسمتی، از هرگز تا بسیار زیاد (هرگز، خیلی کم، کم، تا حدودی، زیاد، بسیار زیاد)، درخصوص میزان استفاده از رژیم‌های لاغری، ورزش و استفاده از لوازم ورزشی، ج: پرسشنامه ۱۲ گویه‌ای ۲ قسمتی، به صورت بله و خیر درخصوص انجام انواع جراحی (مداخله پزشکی).

مدیریت بدن در این پژوهش به سه سطح: مدیریت فعال، مدیریت نیمه‌فعال و مدیریت خاموش، تقسیم‌بندی شده است: مدیریت فعال عبارت است از انجام فعالیت‌های مربوط به مدیریت بدن به صورت بسیار جدی و اغراق‌آمیز؛ این مدیریت، به پاسخ‌دهندگانی تعلق دارد که در پرسش‌های مربوط به انجام هریک از فعالیت‌های مربوط به مدیریت بدن، بالاترین نمره‌ها را دریافت نموده‌اند. مدیریت نیمه‌فعال عبارت است از انجام فعالیت‌های مربوط به مدیریت بدن به صورت جدی اما با سطحی پایین‌تر از مدیریت نوع اول؛ این مدیریت، به پاسخ‌دهندگانی تعلق دارد که در پرسش‌های مربوط به انجام هریک از فعالیت‌های مربوط به مدیریت بدن نمره بینایین، دریافت نموده‌اند. مدیریت خاموش عبارت است از انجام فعالیت‌های مربوط به مدیریت بدن به صورت معمولی و حتی پایین‌تر از حد

معمول؛ این مدیریت، به پاسخ‌دهندگانی تعلق دارد که در پرسش‌های مربوط به انجام هریک از فعالیت‌های مربوط به مدیریت بدن، نمره پایین دریافت نموده‌اند.

یافته‌های توصیفی

مطابق با آمار به دست آمده: میانگین سنی پاسخ‌دهندگان ۲۹/۳ سال می‌باشد. ۵۲ درصد از پاسخ‌دهندگان، مجرد و ۴۸ درصد متاهل اند، ۷۵ درصد، بومی و ۲۵ درصد غیربومی اند، میزان تماشای انواع برنامه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان در بین پاسخ‌دهندگان، به شرح جدول زیر می‌باشد:

جدول ۱. توزیع میزان تماشای انواع برنامه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان

میزان تماشا					نوع برنامه ماهواره‌ای
جمع درصد	تماشای زیاد	تماشای متوسط	تماشای کم	عدم تماشا	
%۱۰۰	%۶	%۱۳/۳	%۲۸/۳	۵۲/۵	برنامه‌های علمی
%۱۰۰	%۳	%۱۵/۳	۳۳/۵	%۴۸/۳	برنامه‌های مستند
%۱۰۰	%۵	%۵	%۳۴/۵	%۵۵/۵	برنامه‌های سیاسی
%۱۰۰	%۰	%۳	%۳۸/۳	%۵۸/۸	برنامه‌های اقتصادی
%۱۰۰	%۸	%۱۷/۳	%۲۲/۳	%۵۲/۵	برنامه‌های خبری
%۱۰۰	%۲۱/۳	%۱۸	%۲۵/۸	%۳۲/۳	موسیقی
%۱۰۰	%۱۵/۳	۳۰/۳	%۱۶	%۳۸/۵	فیلم سینمایی
%۱۰۰	%۱۵/۵	%۲۷	%۱۸	%۳۹/۵	سریال‌های شبکه‌های جم، فارسی‌وان و پی‌ام‌سی
%۱۰۰	%۳	%۱۴	%۲۸/۵	%۵۴/۵	برنامه‌های تبلیغاتی و بازرگانی
%۱۰۰	%۵	%۱۶	%۲۶/۳	%۵۲/۸	برنامه‌های ورزشی
%۱۰۰	%۸	%۲۷/۳	%۲۸/۳	%۳۶/۵	برنامه‌های مدلینگ
%۱۰۰	%۳	%۲۷/۳	%۲۶/۳	%۴۳/۵	سایر برنامه‌های هنری (شعر، تئاتر، گالری نقاشی و...)

جدول ۱- توزیع میزان تماشای انواع برنامه‌های ماهواره‌ای فارسی زبان را نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشاهده می‌گردد؛ بیشترین میزان تماشا، به ترتیب، مربوط به برنامه‌های از نوع موسیقی، سریال‌های شبکه‌های جم، فارسی ۱، پی‌ام‌سی و...، فیلم سینمایی، برنامه‌های مدلینگ، فشن و شوهای مد لباس و همچنین برنامه‌های خبری است. میزان تماشای سایر برنامه‌ها بسیار کم است، به‌گونه‌ای که بالای ۵۰ درصد از پاسخ‌دهندگان، عدم تماشای برنامه‌های علمی، سیاسی و چند برنامه دیگر را گزارش کرده‌اند.

جدول ۲. توزیع فراوانی و درصد میزان رضایت از بدن پاسخ‌دهندگان

فراوانی‌ها		میزان رضایت از بدن
درصد	فراوانی	
%۲	۸	بسیار راضی
%۳۵/۳	۱۴۱	کم‌ویش راضی
%۶۲/۷	۲۵۱	ناراضی
%۱۰۰	۴۰۰	جمع فراوانی‌ها و درصدها

جدول ۲: توزیع فراوانی و درصد میزان رضایت از بدن پاسخ‌دهندگان را نشان می‌دهد. همان‌گونه که ملاحظه می‌گردد؛ اکثر پاسخ‌دهندگان (۶۲/۷ درصد) از بدن خویش ناراضی هستند. ۳۵/۳ درصد از بدن خویش کم‌ویش رضایت دارند و تنها ۲ درصد از پاسخ‌دهندگان از بدن خود راضی هستند.

جدول ۳. توزیع فراوانی و درصد میزان مدیریت بدن پاسخ‌دهندگان

میزان استفاده		میزان مدیریت بدن
درصد	فراوانی	
%۲۸	۱۱۲	مدیریت فعل
%۳۶/۵	۱۴۶	مدیریت نیمه‌فعال
%۳۵/۵	۱۴۲	مدیریت خاموش
%۱۰۰	۴۰۰	جمع فراوانی‌ها و درصدها

جدول ۳- توزیع فراوانی و درصد میزان مدیریت بدن پاسخ‌دهندگان را نشان می‌دهد. همان‌گونه که ملاحظه می‌گردد؛ اکثر پاسخ‌دهندگان (۳۶/۵ درصد) بدن خویش را

به صورت نیمه‌فعال مدیریت می‌کنند. ۳۵/۵ درصد، به صورت خاموش و ۲۸ درصد از پاسخ‌دهندگان، بدن خود را به صورت فعال مدیریت می‌کنند.

جدول ۴. توزیع میزان استفاده پاسخ‌دهندگان از لوازم آرایشی، بهداشتی و زیستی در مدیریت بدن

میزان استفاده					نوع مدیریت بدن
جمع درصد	استفاده زیاد	استفاده متوسط	استفاده کم	عدم استفاده	
%۱۰۰	%۵۶/۲	%۲۰	%۲۰/۵	%۳/۳	استفاده از ادکلن، عطر، اسپری و دندرانت
%۱۰۰	%۴۰	%۲۷/۵	%۲۳	%۹/۵	استفاده از صابوها، شامپوهای تقویت‌کننده پوست و مو
%۱۰۰	%۲۵	%۳۲/۸	%۲۱/۲	%۲۱	آرایش مو، های لایت، مش، رنگ مو، میزامپلی
%۱۰۰	%۳۷/۲	%۱۹/۳	%۲۵/۲	%۱۸/۳	اصلاح ابرو صورت
%۱۰۰	%۴۰/۵	%۱۲/۲	%۱۷/۳	%۳۰	استفاده از مداد ابرو، تاتوی ابرو
%۱۰۰	%۵۰	%۱۶	%۱۵/۵	%۱۸/۵	اپیلاسیون بدن، استفاده از اپی‌لیدی، موم، ریلت
%۱۰۰	%۴۱/۳	%۲۸/۳	%۱۷/۵	%۱۳	استفاده از رژگونه، ریمل، سایه چشم، رژلب، خط چشم
%۱۰۰	%۵۱/۵	%۲۶	%۱۴/۲	%۸/۳	استفاده از کرم‌های روشن‌کننده، ضد آفتاب، نرم‌کننده
%۱۰۰	%۳۵/۲	%۲۹/۳	%۲۲/۲	%۱۳/۳	استفاده از زیورآلات، طلا، جواهر، تاتوی بدن
%۱۰۰	%۳۲	%۱۷/۲	%۲۹/۳	%۲۱/۵	استفاده از بدليجات
%۱۰۰	%۳۷	%۹	%۱۵/۲	%۳۸/۸	پوشیدن لباس‌های بدن‌نماء، اندامی، سست و مانتهای مدروز
%۱۰۰	%۱۵	%۱۰	%۷	%۶۸	استفاده از لنزهای رنگی
%۱۰۰	%۳۹	%۹/۲	%۱۷/۵	%۳۴/۳	آرایش ناخن، لاک ناخن، ناخن مصنوعی، کاشت ناخن، مانیکور
%۱۰۰	%۲۶/۳	%۷	%۹	%۵۷/۸	استفاده از نگین روی چانه، بینی، دندان و سایر قسمت‌های بدن
%۱۰۰	%۶۲/۷	%۱۳	%۱۷	%۷/۳	استفاده از عینک آفتابی

جدول ۴: توزیع میزان استفاده پاسخ‌دهندگان از لوازم آرایشی، بهداشتی و زینتی در مدیریت بدن را نشان می‌دهد. همان‌گونه که ملاحظه می‌گردد؛ بیشترین فراوانی مربوط به استفاده از عینک آفتابی است؛ ۶۳ درصد از پاسخ‌دهندگان، در راستای مدیریت بدن خویش از عینک آفتابی استفاده می‌کنند. کمترین فراوانی (۱۵ درصد) نیز مربوط به استفاده از لزهای رنگی است. استفاده از سایر موارد مدیریت بدن، در جدول، قابل دیدن است.

جدول ۵. توزیع فراوانی و درصد پاسخ‌دهندگان در انجام انواع جراحی (مداخله پزشکی) در مدیریت بدن

جمع درصد	انجام عمل			نوع عمل (مداخله پزشکی)	
	عدم انجام عمل		انجام عمل		
	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
%۱۰۰	%۶۷/۸	۲۷۱	%۳۲/۳	۱۲۹	ارتوپنسی
%۱۰۰	%۹۷	۳۸۸	%۳	۱۲	کشیدن پلک
%۱۰۰	%۹۵	۳۸۰	%۵	۲۰	تزریق برای رفع چین و چروک
%۱۰۰	%۹۰	۳۶۰	%۱۰	۴۰	کشیدن پوست صورت
%۱۰۰	%۹۰/۷	۳۶۳	%۹/۳	۳۷	لیپوساکشن
%۱۰۰	%۷۹	۳۱۶	%۲۱	۸۴	درشت کردن لب
%۱۰۰	%۷۸/۷	۳۰۳	%۲۴/۳	۹۷	کاشت گونه
%۱۰۰	%۸۴	۳۳۶	%۱۶	۶۴	کوچک یا بزرگ کردن سینه
%۱۰۰	%۸۷	۳۴۸	%۱۳	۵۲	بالا کشیدن سینه
%۱۰۰	%۹۱	۳۶۴	%۹	۳۶	برداشتن پف زیر چشم
%۱۰۰	%۷۲	۲۸۸	%۲۸	۱۱۲	عمل زیبایی بینی
%۱۰۰	%۶۷	۲۶۸	%۳۳	۱۳۲	لیزر کردن قسمت‌های مختلف بدن

جدول ۵- توزیع فراوانی و درصد پاسخ‌دهندگان در انجام انواع جراحی (مداخله پزشکی) در مدیریت بدن را نشان می‌دهد. همان‌گونه که ملاحظه می‌گردد؛ بیشترین فراوانی‌های جدول، به ترتیب، مربوط به ۱- لیزر کردن قسمت‌های مختلف بدن (۳۳ درصد)، ۲- ارتوپنسی (۳۲/۳ درصد)، ۳- عمل زیبایی بینی (۲۸ درصد)، ۴- کاشت گونه (۲۴/۳ درصد) و ۵- درشت کردن لب است. کمترین فراوانی‌ها نیز مربوط به ۱- کشیدن پلک (۳

درصد)، ۲- تزریق برای رفع چین و چروک (۵ درصد)، ۳- برداشتن پف زیر چشم (۹ درصد) و ۴- کشیدن پوست صورت است.

جدول ۶. توزیع میزان استفاده پاسخ‌دهندگان از رژیم‌های لاغری، ورزش و استفاده از لوازم ورزشی در مدیریت بدن

میزان استفاده						نوع مدیریت بدن
جمع درصد	استفاده زیاد	استفاده متوسط	استفاده کم	عدم استفاده		
%۱۰۰	%۲۱	%۱۰	%۱۱/۳	%۵۷/۷		استفاده از رژیم‌ها و داروهای لاغری
%۱۰۰	%۲۸	%۸	%۲۳/۵	%۴۰/۵		ورزش، پیاده‌روی، ایروبیک، رقص، یوگا و ...
%۱۰۰	%۲۸	%۱۳	%۳/۲	%۵۵/۸		استفاده از لوازم و سائل ورزشی مثل ترمیل در خانه
%۱۰۰	%۳۳	%۵	%۲۰/۵	%۴۱/۵		کار با دستگاه‌های گوناگون ورزشی در باشگاه یا پارک
%۱۰۰	%۲۹	%۳۱/۵	%۱۵/۲	%۲۴/۳		استفاده از سونا، جکوزی و استخر

جدول ۶- توزیع میزان استفاده پاسخ‌دهندگان از رژیم‌های لاغری، ورزش و استفاده از لوازم ورزشی در مدیریت بدن را نشان می‌دهد. همان‌گونه که ملاحظه می‌گردد؛ اکثر پاسخ‌دهندگان (۳۳ درصد) برای مدیریت بدن خود از دستگاه‌های گوناگون ورزشی در باشگاه‌ها یا پارک‌ها به میزان زیاد، استفاده می‌کنند. ۲۹ درصد، از سونا، جکوزی و استخر، به میزان زیاد، استفاده می‌کنند. استفاده از رژیم‌ها و داروهای لاغری، کمترین فراوانی را در مدیریت بدن پاسخ‌دهندگان در جدول ۵ به خود اختصاص داده‌اند.

یافته‌های استنباطی

فرضیه اول: بین مدت‌زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و رضایت از بدن زنان و دختران رابطه معنادار وجود دارد.

جدول ۷. نتایج ضریب همبستگی پیرسون؛ بررسی رابطه بین مدت زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و رضایت از بدن زنان و دختران

متغیرها	تعداد پاسخ‌دهندگان	ضریب همبستگی پیرسون	سطح معناداری آزمون
مدت زمان مشاهده برنامه‌های ماهواره‌ای	۴۰۰	-۰/۲۱۶	۰/۰۰۰
رضایت از بدن زنان و دختران			

جدول ۷- نتیجه آزمون ضریب همبستگی پیرسون، بین مدت زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و رضایت از بدن را نشان می‌دهد، با توجه به ضریب همبستگی قوی و منفی بین این دو متغیر (-۰/۲۱۶) و سطح معنی‌داری آزمون (۰/۰۰۰)، می‌توان نتیجه گرفت که بین مدت زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و رضایت از بدن زنان و دختران رابطه معنادار و معکوس وجود دارد؛ یعنی هرچه زنان و دختران زمان بیشتری را صرف تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای کنند، به همان میزان از رضایت آن‌ها از بدن خویش کاسته خواهد شد. با این توضیح؛ فرضیه اول، در سطح ۹۹ درصد، تأیید می‌گردد.

فرضیه دوم: بین مدت زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و مدیریت بدن زنان و دختران رابطه معنادار وجود دارد.

جدول ۸. نتایج ضریب همبستگی پیرسون؛ بررسی رابطه بین مدت زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و مدیریت بدن زنان و دختران

متغیرها	تعداد پاسخ‌دهندگان	ضریب همبستگی پیرسون	سطح معناداری آزمون
مدت زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای	۴۰۰	۰/۲۵۸	۰/۰۰۰
مدیریت بدن زنان و دختران			

جدول ۸- نتیجه آزمون ضریب همبستگی پیرسون، بین مدت زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و مدیریت بدن را نشان می‌دهد، با توجه به ضریب همبستگی قوی و مثبت بین

این دو متغیر (۰/۲۵۸) و سطح معنی‌داری آزمون (۰/۰۰۰)، می‌توان نتیجه گرفت که بین مدت‌زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و مدیریت بدن زنان و دختران رابطه معنادار و مستقیم وجود دارد؛ یعنی هرچه زنان و دختران زمان بیشتری را صرف تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای کنند، به همان میزان نیز با جدیت بیشتری به مدیریت بدن خویش در ابعاد مختلف خواهند پرداخت. نتیجه اینکه؛ فرضیه دوم، در سطح ۹۹ درصد، تأیید می‌گردد.

فرضیه سوم: رضایت از بدن زنان و دختران با توجه به نوع برنامه‌های ماهواره‌ای مورد مشاهده آن‌ها متفاوت است.

جدول ۹. نتایج رگرسیون چندمتغیری؛ پیش‌بینی تغییرات رضایت از بدن از روی انواع برنامه‌های ماهواره‌ای به روش گام‌به‌گام

سطح معناداری	t مقدار	ضریب Beta	B ضریب	مقدار اضافه شده R^2 به	مقدار R^2	مقدار R	متغیر وارد شده	گام
۰/۰۰۰	-۱۰/۰۸۱	-۰/۶۳۳	-۲/۹۰۱	۰/۲۰۳	۰/۲۰۵	۰/۴۵۳	برنامه‌های مدلینگ و...	اول
۰/۰۰۰	-۴/۷۸۹	-۰/۳۰۹	-۱/۲۸۶	۰/۲۲۹	۰/۲۳۳	۰/۴۸۳	سروال‌های	دوم
۰/۰۰۱	-۳/۳۳۱	-۰/۱۹۴	-۰/۷۶۵	۰/۲۳۹	۰/۲۵۲	۰/۴۹۵	موسیقی	سوم
۰/۰۰۳	۳/۰۲۱	۰/۱۵۵	۰/۸۰۶	۰/۲۵۴	۰/۲۶۲	۰/۵۱۲	برنامه‌های علمی	چهارم

جدول ۹- نتیجه آزمون رگرسیون چند متغیری بین رضایت از بدن و انواع برنامه‌های ماهواره‌ای به روش گام‌به‌گام را نشان می‌دهد، همان‌گونه که مشاهده می‌گردد؛ اولین متغیری که وارد معادله رگرسیون شده، تماشای برنامه‌های مدلینگ، فشن و شوهای مد لباس است. این متغیر توان تبیین کنندگی حدود ۲۱ درصد رضایت از بدن زنان و دختران شرکت کننده در این پژوهش را دارا می‌باشد. ضریب بتا (-۰/۶۳۳)، نشان‌دهنده این است که اگر به میزان یک واحد به مدت‌زمان تماشای برنامه‌های مدلینگ، فشن و شوهای مد لباس اضافه شود، به میزان ۶۳ درصد از رضایت از بدن زنان و دختران کاسته خواهد شد و سطح معنی‌داری آزمون نشان می‌دهد که این پیش‌بینی در سطح ۹۹ درصد، معنادار است.

دومین متغیری که وارد معادله رگرسیون شده، تماشای سریال از شبکه‌های جم، فارسی ۱، پیام سی و... است. مقدار R_2 جدول (۰/۲۳۳)، نشان‌دهنده این است که این متغیر توان تبیین کنندگی حدود ۳ درصد رضایت از بدن زنان و دختران شرکت‌کننده در این پژوهش را دارا می‌باشد. ضریب بتا (-۰/۳۰۹)، نشان‌دهنده این است که اگر به میزان یک واحد به مدت زمان تماشای سریال از شبکه‌های جم، فارسی ۱، پیام سی و... اضافه شود، به میزان ۳۱ درصد، از رضایت از بدن زنان و دختران کاسته خواهد شد و سطح معنی‌داری آزمون نشان می‌دهد که این پیش‌بینی در سطح ۹۹ درصد، معنادار است.

سومین متغیری که وارد معادله رگرسیون شده، تماشای برنامه‌های از نوع موسیقی است. مقدار R_2 جدول (۰/۲۵۲)، نشان‌دهنده این است که این متغیر توان تبیین کنندگی حدود ۲ درصد رضایت از بدن زنان و دختران شرکت‌کننده در این پژوهش را دارا می‌باشد. ضریب بتا (-۰/۱۹۴)، نشان‌دهنده این است که اگر به میزان یک واحد به مدت زمان تماشای برنامه‌های از نوع موسیقی اضافه شود، به میزان ۱۹ درصد از رضایت از بدن زنان و دختران کاسته خواهد شد و سطح معنی‌داری آزمون نشان می‌دهد که این پیش‌بینی در سطح ۹۹ درصد، معنادار است.

چهارمین متغیری که وارد معادله رگرسیون شده، تماشای برنامه‌های علمی است. مقدار R_2 جدول (۰/۲۶۲)، نشان‌دهنده این است که این متغیر توان تبیین کنندگی ۱ درصد رضایت از بدن زنان و دختران شرکت‌کننده در این پژوهش را دارا می‌باشد. ضریب بتا (-۰/۱۵۵)، نشان‌دهنده این است که اگر به میزان یک واحد به مدت زمان تماشای برنامه‌های علمی اضافه شود، ۱۶ درصد از رضایت از بدن زنان و دختران کاسته خواهد شد و سطح معنی‌داری آزمون نشان می‌دهد که این پیش‌بینی در سطح ۹۹ درصد، معنادار است. نتیجه آزمون فرضیه سوم، تأیید این فرضیه در سطح ۹۹ درصد می‌باشد. از بین ۸ نوع برنامه ماهواره‌ای واردشده به معادله رگرسیون، تنها ۴ برنامه در معادله باقی ماندند و مابقی به دلیل بی‌تأثیر بودن یا تأثیر بسیار کم آن‌ها بر رضایت از بدن، از معادله بیرون رانده شدند. نتیجه اینکه؛ برنامه‌های ماهواره‌ای تأثیرگذار بر رضایت از بدن زنان و دختران شرکت‌کننده در

پژوهش حاضر به ترتیب تأثیرگذاری عبارت‌اند از: ۱- تماشای برنامه‌های مدلینگ، فشن و شوهای مد لباس، ۲- تماشای سریال در شبکه‌های جم، فارسی ۱، پیام سی و...، ۳- تماشای برنامه‌های از نوع موسیقی، ۴- تماشای برنامه‌های علمی که در کل ۲۶/۲ درصد از واریانس رضایت از بدن را تبیین می‌کنند.

فرضیه چهارم: مدیریت بدن زنان و دختران با توجه به نوع برنامه‌های ماهواره‌ای مورد مشاهده آن‌ها متفاوت است.

جدول ۱۰. نتایج رگرسیون چندمتغیری؛ پیش‌بینی تغییرات مدیریت بدن از روی انواع برنامه‌های ماهواره‌ای به روش گام‌به‌گام

سطح معناداری	مقدار t	ضریب Beta	ضریب B	مقدار اضافه شده R^2	مقدار R^2	مقدار R	متغیر وارد شده	گام
۰/۰۱۰	۲/۵۸۹	۰/۴۹۲	۳/۵۹۸	۰/۲۳۸	۰/۲۴۰	۰/۴۹۰	برنامه‌های تبلیغاتی و...	اول
۰/۰۰۰	۶/۷۸۷	۰/۳۳۳	۱۵/۷۵۸	۰/۲۸۱	۰/۲۸۴	۰/۵۳۳	برنامه‌های اقتصادی	دوم
۰/۰۰۰	۴/۹۷۹	۰/۱۶۸	۵/۸۶۹	۰/۳۱۱	۰/۳۱۶	۰/۵۶۲	سریال‌های	سوم
۰/۰۰۳	۲/۹۴۸	۰/۱۴۵	۲/۳۲۵	۰/۳۲۴	۰/۳۳۰	۰/۵۷۵	برنامه‌های ورزشی	چهارم
۰/۰۳۷	-۲/۰۹۰	-۰/۱۲۰	-۲/۴۵۹	۰/۳۲۹	۰/۳۳۸	۰/۵۸۱	برنامه‌های خبری	پنجم

جدول ۱۰- نتیجه آزمون رگرسیون چند متغیری بین مدیریت بدن و انواع برنامه‌های ماهواره‌ای به روش گام‌به‌گام را نشان می‌دهد، همان‌گونه که مشاهده می‌گردد؛ اولین متغیری که وارد معادله رگرسیون شده، تماشای برنامه‌های تبلیغاتی و بازرگانی است. این متغیر توان تبیین کنندگی حدود ۲۴ درصد از مدیریت بدن زنان و دختران شرکت کننده در این پژوهش را دارا می‌باشد. ضریب بتا (۰/۴۹۲)، نشان‌دهنده این است که اگر به میزان یک واحد به مدت زمان تماشای برنامه‌های تبلیغاتی و بازرگانی اضافه شود، به میزان ۴۹ درصد به مدیریت بدن زنان و دختران افزوده خواهد شد و سطح معنی‌داری آزمون نشان

می‌دهد که این پیش‌بینی در سطح ۹۵ درصد، معنادار است.

دومین متغیری که وارد معادله رگرسیون شده، تماشای برنامه‌های اقتصادی است.

مقدار R_2 جدول (۰/۲۸۴)، نشان‌دهنده این است که این متغیر توان تبیین کنندگی حدود ۲۱ درصد مدیریت بدن زنان و دختران شرکت کننده در این پژوهش را دارا می‌باشد. ضریب بتا (۰/۳۳۳)، نشان‌دهنده این است که اگر به میزان یک واحد به مدت زمان تماشای برنامه‌های اقتصادی اضافه شود، به میزان ۳۳ درصد، به مدیریت بدن زنان و دختران افزوده خواهد شد و سطح معنی‌داری آزمون نشان می‌دهد که این پیش‌بینی در سطح ۹۹ درصد، معنادار است.

سومین متغیری که وارد معادله رگرسیون شده، تماشای سریال از شبکه‌های جم، فارس ۱، پیام سی و... است. مقدار R_2 جدول (۰/۳۱۶)، نشان‌دهنده این است که این متغیر توان تبیین کنندگی حدود ۳ درصد مدیریت بدن زنان و دختران شرکت کننده در این پژوهش را دارا می‌باشد. ضریب بتا (۰/۱۶۸)، نشان‌دهنده این است که اگر به میزان یک واحد به مدت زمان تماشای سریال از شبکه‌های جم، فارس ۱، پیام سی و... اضافه شود، به میزان ۱۷ درصد به مدیریت بدن زنان و دختران افزوده خواهد شد و سطح معنی‌داری آزمون نشان می‌دهد که این پیش‌بینی در سطح ۹۹ درصد، معنادار است.

چهارمین متغیری که وارد معادله رگرسیون شده، تماشای برنامه‌های ورزشی است.

مقدار R_2 جدول (۰/۳۳۰)، نشان‌دهنده این است که این متغیر توان تبیین کنندگی ۱ درصد مدیریت بدن زنان و دختران شرکت کننده در این پژوهش را دارا می‌باشد. ضریب بتا (۰/۱۴۵)، نشان‌دهنده این است که اگر به میزان یک واحد به مدت زمان تماشای برنامه‌های ورزشی اضافه شود، ۱۵ درصد به مدیریت بدن زنان و دختران افزوده خواهد شد و سطح معنی‌داری آزمون نشان می‌دهد که این پیش‌بینی در سطح ۹۹ درصد، معنادار است.

پنجمین متغیری که وارد معادله رگرسیون شده، تماشای برنامه‌های خبری است.

مقدار R_2 جدول (۰/۳۳۸)، نشان‌دهنده این است که این متغیر توان تبیین کنندگی کمتر از ۱ درصد (۰/۰۰۸) مدیریت بدن زنان و دختران شرکت کننده در این پژوهش را دارا می‌باشد.

ضریب بتا ($\beta = 0.120$)، نشان‌دهنده این است که اگر به میزان یک واحد به مدت زمان تماشای برنامه‌های خبری اضافه شود، ۱۲ درصد از مدیریت بدن زنان و دختران کاسته خواهد شد و سطح معنی‌داری آزمون نشان می‌دهد که این پیش‌بینی در سطح ۹۵ درصد، معنادار است. نتیجه آزمون فرضیه چهارم، تأیید این فرضیه می‌باشد. از بین ۱۰ نوع برنامه ماهواره‌ای واردشده به معادله رگرسیون، تنها ۵ برنامه در معادله باقی ماندند و مابقی به دلیل بی‌تأثیر بودن یا تأثیر بسیار کم آن‌ها بر متغیر وابسته، از معادله بیرون رانده شدند. نتیجه اینکه؛ انواع برنامه‌های ماهواره‌ای تأثیرگذار بر مدیریت بدن زنان و دختران شرکت‌کننده در پژوهش حاضر به ترتیب تأثیرگذاری عبارت‌اند از: ۱- تماشای برنامه‌های تبلیغاتی و بازرگانی، ۲- تماشای برنامه‌های اقتصادی، ۳- تماشای سریال در شبکه‌های جم، فارسی ۱، پی‌ام‌سی و...، ۴- تماشای برنامه‌های ورزشی، ۵- تماشای برنامه‌های خبری که در کل $33/8$ درصد از واریانس مدیریت بدن را تبیین می‌کنند.

فرضیه پنجم: بین رضایت از بدن و مدیریت بدن زنان و دختران رابطه معنادار وجود دارد.

جدول ۱۱. نتایج ضریب همبستگی پیرسون؛ بررسی رابطه بین رضایت از بدن و مدیریت بدن زنان و دختران

متغیرها	تعداد پاسخ‌دهنده‌گان	ضریب همبستگی پیرسون	سطح معناداری آزمون
رضایت از بدن	۴۰۰	-0.141	0.005
مدیریت بدن زنان و دختران			

جدول ۱۱- نتیجه آزمون ضریب همبستگی پیرسون، بین رضایت از بدن و مدیریت بدن را نشان می‌دهد، با توجه به ضریب همبستگی منفی بین این دو متغیر (-0.141) و سطح معنی‌داری آزمون (0.005)، می‌توان نتیجه گرفت که بین رضایت از بدن و مدیریت بدن زنان و دختران رابطه معنادار و معکوس وجود دارد؛ یعنی هرچه رضایت از بدن زنان و

دختران بیشتر باشد، به همان میزان از مدیریت بدن آن‌ها کاسته خواهد شد. نتیجه اینکه؛ فرضیه پنجم، درسطح ۹۹ درصد، تأیید می‌گردد.

بحث و نتیجه‌گیری

گیدنز معتقد است که امروزه رسانه‌ها بهویژه رسانه‌های فراملی تأثیر عمدہ‌ای بر انتخاب و تصمیم‌گیری‌های افراد دارند. به‌این‌ترتیب تصمیم‌گیری در ارتباط با مدیریت بدن می‌تواند تحت تأثیر رسانه‌ها تغییر کند و اشکال جدیدی از این نوع رفتارها را در جامعه اشاعه دهد. امروزه زندگی ما مملو از رسانه‌های همگانی شده است. رسانه‌ها زمان زیادی از اوقات روزمره افراد را به خود اختصاص داده و به شکل چشم‌گیری زندگی افراد را تحت تأثیر قرار داده است. همچنین فرایند شکل‌گیری هویت تا اندازه زیادی متأثر از رسانه‌ها شده است. بدین ترتیب که افراد از طریق رسانه‌های است که انگیزه پیدا می‌کنند تا در مورد این موضوع که چه کسی باشند و چه کسی شوند، تفکر کنند (گیتزر و بوریمر، ۱۳۸۴: ۷۰). تصاویر ارائه شده در مجلات و دیگر رسانه‌ها تأثیر بسزایی در ترویج فرهنگ مصرفی دارد و اکنش‌های هیجانی شدیدی را از جمله لذت، تمایل و خودشیفتگی در جوانان برانگیخته است؛ اما در همه حال تردید و ترس‌هایی نیز بر جای گذاشته است. برای نمونه بی‌اشتهايی مزمن در نوجوانان را می‌توان با تصاویر تبلیغ شده از بدن‌های نوجوانان بسیار لاغر به عنوان مدل در رسانه‌ها ظاهر می‌شوند، مرتبط دید (رضایی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۴۹). در این پژوهش که باهدف بررسی تأثیر تمایل کانال‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان بر مدیریت بدن زنان و دختران شهر شیراز، انجام گرفته است، مشخص گردید که بین مدت‌زمان تمایل برنامه‌های ماهواره‌ای با رضایت از بدن رابطه معکوس و معنادار وجود دارد، بین مدت‌زمان تمایل برنامه‌های ماهواره‌ای و مدیریت بدن، رابطه معنادار و مستقیم وجود دارد، همچنین بین رضایت از بدن و مدیریت بدن، رابطه معنادار و معکوس وجود دارد.

هرچه تمایل این نوع برنامه‌ها بیشتر باشد، میزان رضایت از بدن، کمتر است. افراد با تمایل برنامه‌های ماهواره‌ای و مشاهده مانکن‌هایی که سبک زندگی خود را باهدف ظاهر شدن جلوی دوربین‌ها و فعالیت در برنامه‌های تبلیغاتی، پایه‌ریزی کرده‌اند، به‌اشتباه

افتاده و به خود می‌گویند؛ ای کاش ما هم چنین ظاهر زیبایی داشتم (کاهش رضایت از بدن)، غافل از اینکه این ظاهر زیبا، دست‌مایه مانکن‌ها برای پیشبرد فعالیت‌های اقتصادی آن‌هاست. حال، توضیح این مطلب نیز چندان بیراه و خارج از موضوع نیست که، مانکن‌های تجاری، از راه‌های صحیح مانند تغذیه مناسب، ورزش مداوم و مقابله با استرس با روش‌های مختلف و همچنین لوازم آرایشی گران‌قیمت و اورجینال و انجام عمل‌های زیبایی با محاسبات دقیق، بدن خویش را مدیریت می‌کنند؛ اما برای اغلب زنان و دختران ایرانی مخاطب تلویزیون‌های ماهواره‌ای، رسیدن به اندام زیبا در کوتاه‌ترین زمان و از کوتاه‌ترین مسیر ممکن و با کمترین هزینه، مد نظر است که این رویکرد، مخاطرات جسمی و روانی فراوانی را برای آن‌ها به دنبال خواهد داشت.

یافته‌ها نشان داد که بین مدت‌زمان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای و مدیریت بدن رابطه وجود دارد. به این معنا که هرچه تماشای برنامه‌های موردنظر بیشتر باشد، مدیریت بدن زنان و دختران نیز بیشتر است. در یافته‌های حاصل از آزمون فرضیه‌ای دیگر، وجود رابطه معکوس و معنادار بین مدیریت بدن و رضایت از بدن، مشاهده می‌گردد. میزان تماشای تلویزیون‌های ماهواره‌ای در نقش متغیر مستقل بر رضایت از بدن به عنوان متغیر واسطه تأثیر می‌گذارد و رضایت از بدن نیز تأثیرات دریافنی از تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای را به متغیر وابسته (مدیریت بدن) منتقل می‌کند بنابراین می‌توان گفت که هرچه میزان تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای بیشتر باشد، رضایت زنان و دختران از بدن خویش، کمتر است، به این معنا که ماهواره، ایده‌آل‌های مشترکی را در ذهن آن‌ها به وجود می‌آورد و افراد وضع موجود خود را با این ایده‌آل‌ها ارزیابی می‌کنند و نهایتاً در می‌یابند که فاصله زیادی تا لاغر شدن و زیبایی دارند، هرچه زنان و دختران از بدن خود رضایت کمتری داشته باشند، برای نزدیک شدن به ایده‌آل‌ها، به صورت جدی‌تری به مدیریت بدن خویش مبادرت می‌ورزند تا این نقصان و عدم رضایت از بدن را به هر صورت ممکن جبران کنند. در این میان، این احتمال وجود دارد که افراد، به سمت رژیم‌های غذایی سرخود یا غیراصولی، لوازم آرایشی تقلیلی و ارزان‌قیمت و انجام فعالیت‌های ورزشی اغراق‌آمیز و آسیب‌زا روی آورده و

درنهایت یا ازنظر جسمی دچار نقصان شوند و یا ازنظر روحی و روانی اختلالاتی در آن‌ها پدیدار گردد.

یافته‌ها نشان داد که رضایت از بدن و مدیریت بدن زنان و دختران با توجه به نوع برنامه‌های ماهواره‌ای مورد مشاهده، متفاوت است؛ در موضوع رضایت از بدن زنان و دختران، برنامه‌هایی که به ترتیب، پیش‌بینی کننده و تأثیرگذارند، عبارت‌اند از: ۱- برنامه‌های مدلينگ، فشن، شوهای مد لباس، ۲- سریال‌های شبکه‌های جم، فارس ۱، پی‌ام‌سی و...، ۳- موسیقی، ۴- برنامه‌های علمی. در موضوع مدیریت بدن زنان و دختران، برنامه‌هایی که به ترتیب، پیش‌بینی کننده و تأثیرگذارند، عبارت‌اند از: ۱- برنامه‌های تبلیغاتی و بازرگانی، ۲- برنامه‌های اقتصادی، ۳- سریال‌های شبکه‌های جم، فارس ۱، پی‌ام‌سی و...، ۴- برنامه‌های ورزشی، ۵- برنامه‌های خبری.

به طور کلی با توجه به شواهد تجربی به‌دست آمده در پژوهش حاضر و با رجوع به نتایج تحلیل رگرسیون چندمتغیره، می‌توان نتیجه گرفت که تماشای برنامه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان خارج از کشور، نقش مؤثری در احساس رضایت از بدن و در امتداد آن، مدیریت بدن زنان و دختران شهر شیراز دارند. همچنین نوع برنامه‌های مورد مشاهده نیز می‌تواند پیش‌بینی کننده میزان رضایت از بدن و مدیریت بدن جامعه موردنظر باشد که در این خصوص پیشنهاد می‌گردد؛ برنامه‌سازان رسانه ملی صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران، با توجه به مسئولیت سنگینی که در این رابطه بر عهده آن‌هاست، به تولید برنامه‌هایی در راستای آگاهسازی زنان و دختران از مدیریت صحیح و حسابگرانه بدن، مبادرت ورزند، با این توضیح که برنامه‌های تولیدشده به صورت کاملاً داهیانه و غیرمستقیم و به‌اصطلاح دست‌اندرکاران برنامه‌های هنری به صورت زیرپوستی، فرهنگ صحیح مدیریت بدن را ترویج نمایند. همچنین متولیان برنامه‌های آموزشی و دست‌اندرکاران آموزش و پرورش، آموزش مدیریت صحیح و سازنده بدن را در رأس برنامه‌های آموزشی خود، قرار دهند.

منابع

- احمدنیا، شیرین. (۱۳۸۵). «جامعه‌شناسی بدن و بدن زنان». *فصلنامه زنان*، شماره پنجم.
- اسمارت، بری، (۱۳۸۶). میشل فوکو. *ترجمه‌ای لیلا جوافسانی و حسن چاوشیان*، تهران، اختران.
- ایراندوست، ف (۱۳۹۰). *سنج شناسی سبک‌های زندگی (مطالعه موردی جوانان شهر مهاباد)*. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته‌ی جامعه‌شناسی، دانشگاه کردستان.
- آزاد ارمکی، تقی؛ چاوشیان، حسن. (۱۳۸۱). *(بدن به مثابه‌ی رسانه‌ی هویت)*. *مجله جامعه‌شناسی ایران*، دوره چهارم، شماره ۴.
- خواجه‌نوری، بیژن؛ پرنیان، لیلا. (۱۳۹۳). «*مطالعه ارتباط بین جهانی شدن فرهنگی و مدیریت بدن؛ مطالعه موردی: زنان شهر کرمانشاه*». *محله فصلنامه جامعه‌شناسی کاربردی*، سال بیست و پنجم، شماره پیاپی (۵۵)، شماره سوم، صص: ۱۸۰-۱۶۳، پاییز.
- خواجه‌نوری، بیژن؛ روحانی، علی؛ هاشمی، سمیه. (۱۳۹۰). *«سبک زندگی و مدیریت بدن»*. *فصلنامه علمی- پژوهشی جامعه‌شناسی زنان*، سال دوم، شماره چهارم، صص: ۴۷-۲۱، زمستان.
- رضایی، احمد؛ اینالو، مینا؛ فکری، محمد. (۱۳۸۹). «*مدیریت بدن و ارتباط آن با عوامل اجتماعی درین دختران دانشگاه مازندران*». *فصلنامه شورای فرهنگی اجتماعی زنان؛ مطالعات راهبردی زنان*، سال دوازدهم، شماره ۴۷، صص: ۱۷۰-۱۴۱، بهار.
- سورین، ورنر جوزف؛ تانکارد، جیمز. (۱۳۸۱). *نظریه‌های ارتباطات*. *ترجمه علیرضا دهقان، انتشارات دانشگاه تهران*.
- شکریگی، عالیه؛ امیری، امیر. (۱۳۹۰). «*مدیریت بدن و مقبولیت اجتماعی (مطالعه دانشجویان دختر و پسر دانشگاه آزاد اسلامی و پیام نور شهر زنجان)*». *فصلنامه جامعه‌شناسی مطالعات جوانان*، سال دوم، شماره سوم، صص: ۸۵-۱۰۸، پاییز.
- فوکو، میشل. (۱۳۸۳). *اراده به دانستن*. *ترجمه‌ی نیکو سرخوش و افшин جهاندیده*، تهران، نی.
- قادرزاده، امید؛ قادرزاده، هیرش؛ حسن‌پناه، حسین. (۱۳۹۱). «*تأثیر مصرف رسانه‌های جمعی بر مدیریت بدن زنان*». *فصلنامه علمی- پژوهشی زن و جامعه*، سال سوم، شماره سوم، صص: ۱۵۳-۱۲۵، پاییز.
- کسل، فیلیپ، (۱۳۸۳). *چکیده آثار آنتروپی گیلنر*. *ترجمه‌ی حسن چاوشیان*، تهران، ققنوس.

- کوزر، لوئیس. (۱۳۸۶). *زندگی و اندیشه بزرگان جامعه‌شناسی*. ترجمه محسن ثلاثی، تهران: انتشارات علمی.
- گافمن، اروینگ. (۱۳۸۶). *DAG ننگ: چاره‌اندیشی برای هویت خاصیت شده*، ترجمه مسعود کیانپور؛ تهران، مرکز.
- گیینز، جان آر و بو ریمر. (۱۳۸۴). *سیاست پست‌مدرنیته*. منصور انصاری. تهران: گام نو.
- گیدنر، آتنونی. (۱۳۸۶). *جامعه‌شناسی*. حسن چاوشیان. تهران: نشر نی.
- گیدنر، آتنونی. (۱۳۹۲). *تجدد و تشخّص*. ترجمه ناصر موقیان، تهران: نشر نی.
- گیدنر، آتنونی. (۱۳۷۸). *تجدد و تشخّص: جامعه و هویت شخصی در عصر جدید*. ترجمه ناصر موقیان، تهران، نی.
- لطف‌آبادی، حسین. (۱۳۷۸). *روانشناسی رشد ۲ نوجوانی، جوانی و بزرگسالی*. سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، تهران.
- لوبروتون، داوید. (۱۳۹۲). *جامعه‌شناسی بدن*. ناصر فکوهی، تهران: نشر ثالث.
- لوپیز، خوزه و جان اسکات. (۱۳۸۵). *ساخت نظریه اجتماعی*. ترجمه حسین قاضیان، تهران، نی.
- مهدی‌زاده، شراره؛ رضایی، فاطمه. (۱۳۹۳). *انقلاب متغیرهای میانجی در تأثیرگذاری تلویزیون‌های ماهواره‌ای بر مدیریت بدن دختران و زنان جوان*. *فصلنامه مطالعات توسعه اجتماعی-فرهنگی*، دوره سوم، شماره ۲، ۱۸۵-۲۰۵، پاییز.
- مهرداد، هرمز. (۱۳۸۰). *مقدمه‌ای بر نظریات و مفاهیم ارتباط جمیعی*. تهران: انتشارات فاران.
- نیک‌ملکی، محمد؛ مجیدی، حسن. (۱۳۹۲). *شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی زبان و هویت ملی و اسلامی جوانان (مطالعه موردي شهرستان اراک-۱۳۹۰)*. *فصلنامه مطالعات ملی*؛ ۵۴، سال چهاردهم، شماره ۲، صص: ۱۴۶-۱۶۸، تابستان.
- وبن، تورستان. (۱۳۸۶). *نظریه طبقه مرفه*. فرهنگ ارشاد، تهران: نشر نی.

- Anderson-fye, E.p. (2004). "A " Coca – Cola " shape: Cultural change, body image, and eating disorders in San Anderes, Belize". In: Cultuer, Medicine and Psychiatry, Vol.28, PP.561-595.
- Baran, S. & Davis, D. (2000). *Mass communication theory*. wadsworth publication.
- Cusumano, D.L. & Thompson, J.K. (1997). "Body Image and Body Shape In Magazines: Exposure, Awareness, and Internalization ". In: Sex Roles, Vol.37, No.9/10.Pp.701-721.

- Featherstone, Mike. (1999). *Body Modification: An Introduction, Body and Society*. Vol. 5, No. 2-3, PP. 1-13.
- Fisk, j. (2001). Tv Culture, Translation by:M Boroumand, Arghanoon.No.10(Persian)
- Heinberg, L. (1996). "Theories of Body Image Disturbance". In: Body Image,Eating Disorders and Obesity- An Integrative Guide for Assessment and Treatment, Washington, DC:American Psychological Association.
- Luo, Wei. (2008). "Acting For The Modern Body: Chinese Womens Consumption of Cosmetic Surgery". A Thesis of Doctor of Philosophy In Communication, University of Utah.
- Storey, J. (2006). *Cultural Studies and The Study of Popular Culture*. Translation By: Hussein Payandeh,Tehran: Agah Press(Persian)
- Toni, C. Antonucci (2004). *The Dove Report: Challenging Beauty*. New York. Edelman publication.

